

projekt

UCHWAŁA NR ...../2018

RADY POWIATU W MYŚLIBORZU

z dnia ..... 2018 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Powiatu w Myśliborzu

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 995 ze zm.) w związku art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.) Rada Powiatu w Myśliborzu uchwała co następuje:

§1. Skargę Pana Tadeusza Tomasika na działalność Starosty Powiatu w Myśliborzu uznaje się za bezzasadną.

§2. Upoważnia się Przewodniczącą Rady Powiatu w Myśliborzu do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia sprawy.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Ferdynand Łukasik

Przygotował:

Przewodniczący Rady Powiatu w Myśliborzu

Przewodniczący Rady Powiatu w Myśliborzu  
R. FG-G-3/5

## Uzasadnienie

Zgodnie z art. 229 ust.4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm. ) rozpatrzenie skargi dotyczącej zadań starosty należy do Rady Powiatu.

Dnia 1 grudnia 2017r. do Rady Powiatu w Myśliborzu wpłynęła skarga Pana Tadeusza Tomasika na zachowanie starosty jako pracodawcy. Skarżący podniósł, że starosta nie dopuszcza skarżącego do uczestniczenia w posiedzeniach Zarządu Powiatu a dodatkowo w dniu 23 października 2017r. wyprosiła go z posiedzenia kiedy to stawiał się zgłaszając gotowość powrotu do pracy. Dodatkowo w trakcie zatrudnienia starosta cofnęła skarżącemu uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu nadzoru nad organizacją pracy urzędu i zarządzaniem zasobami ludzkimi, zredukowała rolę sekretarza poprzez zmianę regulaminów wewnętrznych urzędu. Wszystkie te działania w ocenie skarżącego noszą znamiona dyskryminacji a nawet mobbingu.

W wyniku weryfikacji sprawy ustalono, że skarżący w dniu 23 października 2017r. stawiał się w siedzibie urzędu starostwa, po prawomocnym przywróceniu go do pracy wyrokiem Sądy Rejonowego w Choszcznie z dnia 20 marca 2017r. Skarżący stawiając się do pracy przerwał posiedzenie Zarządu Powiatu i ustalony jego porządek. Z racji tego, że sprawy pracownicze winny być rozstrzygane pomiędzy pracodawcą, którym jest starosta a pracownikiem, skarżący został poproszony o odłożenie dyskusji na zakończenie posiedzenia organu wykonawczego Powiatu.

W chwili pojawienia się skarżącego starosta powiatu nie miała wiedzy o prawomocnym zakończeniu sprawy sądowej. Informację w tym zakresie kancelaria prawna przekazała staroście dopiero w dniu 25 października 2017r. W tym czasie skarżący bez przeszkód wykonywał już czynności służbowe.

W trakcie zatrudnienia pisemnym poleceniem z dnia 27 października 2017 r. starosta powiatu poleciła skarżącemu m.in. wykonanie zadania służbowego tj. przygotowanie urzędu do procesu audytu certyfikacji, a także utrzymanie i dostosowywanie systemu zarządzania jakością do nowego wydania normy ISO 9001:2015 w Starostwie Powiatowym w Myśliborzu. Termin wykonania zadania został określony na dzień 15 grudnia 2017 r. W celu umożliwienia realizacji powyższego zadania starosta odciążyła skarżącego od innych zadań, tak aby mógł on skupić się wyłącznie na realizacji polecenia służbowego starosty. Skarżący zamiast skupić się na realizacji zadania doszukiwał się błędów innych osób, działań mobbingowych, dyskryminacji, przejawów utrudniania mu pracy i pisał, w tym zakresie liczne skargi. Ponadto podejmował działania do których nie był zobowiązany jak np. analiza czynników mających wpływ na funkcjonowanie Starostwa, co odbywało się kosztem czasu, który miał poświęcić na realizację przedmiotowych poleceń. Starosta powiatu odpowiadał na wszelkie wątpliwości skarżącego i pouczał go o jego obowiązkach. Jednocześnie odpowiadał na wszelkie jego pytania. Skarżący pomimo tego nie zrealizował zadania. W dniu 16 lutego

2018r. rozwiązano umowę o pracę ze skarżącym. W wyniku prowadzonego sporu sądowego skarżący i starosta podtrzymali że rozwiązują umowę o pracę z dniem 16 lutego 2018r. Rozwiązanie umowy nastąpiło za porozumieniem stron. Jednocześnie skarżący oświadczył, że zawarte porozumienie ze starostą wyczerpuje wszelkie jego roszczenia podnoszone w sprawie sądowej, które to roszczenia są przedmiotem także rozpoznawanej skargi.

Biorąc pod uwagę powyższe brak jest podstaw do uznania, że starosta naruszyła prawo. Działanie starosty znajduje oparcie w przepisach kodeksu pracy jak i przepisach wewnętrznych jednostki. W doktrynie wskazuje się również, że te części umowy o pracę lub innego źródła stosunku pracy, które treściowo odpowiadają standardom minimalnym i kształtują uprawnienia pracownika, podlegają ochronie na gruncie art. 218 § 1a k.k. Tytułem przykładu można wymienić uprawnienie do wynagrodzenia, urlopu, dni wolnych od pracy, maksymalnego czasu pracy, równego traktowania wyrażone w zakazie dyskryminacji ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, narodowość, przekonania, zwłaszcza polityczne lub religijne, czy przynależność związkową, prawo do zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, trwałości stosunku pracy, otrzymania świadectwa pracy itp. (por. Wróbel, Włodzimierz. Art. 218. W: Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Część II. Komentarz do art. art. 212-277d. Wolters Kluwer Polska, 2017). Skarżący nie wskazał żadnej przesłanki rzekomej dyskryminacji wobec powyższego powyższy zarzut nie poddaje się jakiegokolwiek kontroli.

W związku z powyższym wnosi się o podjęcie przedmiotowej uchwały.